

ærede Minister har ogsaa her fulgt Kommissionen med en Udvidelse og en Indskrænkning, som der allerede er gjort opmærksom paa. Udvidelsen gaar ud paa, at Tilsynet skal omfatte alle Børn fødte udenfor Ægteskab, altsaa ogsaa dem, til hvilke der ikke udbetales Underholdsbidrag, en Udvidelse, som vi fra vor Side hilser med Glæde. For øvrigt havde jeg som det eneste af Kommissionens Medlemmer, hvad man kan se af Betænkningens Side 96, netop foreslaaet en Udvidelse med Hensyn til Tilsynet med Børn født udenfor Ægteskab, men jeg havde lagt Vægt paa et lidt andet Spørgsmaal, end Ministeren lægger Vægten paa. Jeg var paa en vis Maade gaaet videre og synes, man burde gaa videre, idet jeg mener, at Tilsynet burde omfatte alle Børn af enlige Forsørgere, fordi Formaalet med Tilsynet blandt andet er at bøde paa de Vanskeligheder, der opstaar, hvor der kun er een Forsørger. Den ærede foregaaende Taler skildrede paa veltalende Maade det Misforhold, som kom til Stede for de fleste af de Børns Vedkommende, hvis ene Forsørger falder fra. Derfor vilde jeg have sat endnu mere Pris paa, om Ministeren havde kunnet følge mig paa dette Punkt, selv om jeg anerkender den Udvidelse, der er sket. Det er rigtigt, at det offentlige Tilsyn med alle Børn fødte udenfor Ægteskab vil omfatte de fleste af de Tilfælde, hvor man kan befrygte, at der kan være Fare for Børnene. Det er derimod ikke rigtigt, naar den højtærede Minister synes at mene, at Kommissionen ikke havde Øje for dette, og at Menneskehedens Øjne først blev opladt efter Dagmar Overby-Affæren. Vi var virkelig meget klare over disse Forhold. Jeg for mit Vedkommende mente, at da Folkeregisteret stod lige paa Trapperne, og man i Forvejen havde Institutionen ifølge Fattiglovens § 21 om Indberetning af alle Fødsler, kunde man gennem Kombinationer her naa et Resultat. Man har altsaa for saa vidt ikke været ukendt med de forskellige Vanskeligheder og Spørgsmaal, som laa paa dette Omraade, man har blot i Øjeblikket ikke turdet stille Forslaget, men jeg er glad for den Udvidelse, der er foretaget af Ministeren. — Den Indskrænkning, han har foretaget i Kommissionens Forslag, er sket efter Indenrigsministeriets Indstilling og gaar ud paa Fjernelse af Tilsynet med de Børn, som faar Hjælp efter Enkeloven. Indenrigsministeriet har særlig anført, at de Formaal, som ligger til Grund for Enkebørnsloven, ikke staar i Samklang med de Formaal, som ligger til Grund for Tilsynet

ifølge nærværende Lovforslag. Jeg maa tilstaa, at det forstaar jeg ikke. Formaalet med Tilsynet er dels at sikre, at Børnene underholdes forsvarligt, dels at overbevise sig om, at det offentlige giver sine Tilskud forsvarligt ud, altsaa akkurat samme Betragtning, som ligger til Grund for de andre Bidragslove. Det urimelige, eller om man vil, pudsige i Indenrigsministeriets Stilling fremgaar til Overflod af, at Enkeloven i sin § 9 netop paabyder det samme vedvarende Tilsyn ogsaa med Enkebørn. Det er altsaa kun det, at der bliver den fornødne Centralisation, det fornuftige System i det hele, som Indenrigsministeriet modsætter sig i Konsekvens af Traditionen. Jeg tror, vi fra Rigsdaagens Side overfor Administrationen skal holde paa denne Konsekvens og kun kræve eet Tilsyn.

Det almindelige Plejebørnstilsyn skal dernæst efter Kommissionens Forslag udøves af Værgeraadene, men efter Regeringens Forslag af Kommunalbestyrelsen, og af samme Grund har Justitsministeren trukket Plejebørnstilsynslovforslaget ud som et særligt Lovforslag, medens Kommissionen betragter det som et Led i den samlede Børneforsorg, som henlægges under Værgeraadene. Det er altsaa igen et, og jeg synes næsten det værste, Stød mod Kommissionens Bestræbelser for at centralisere Børneforsorgen ude i Kommunerne. Desuden vilde dette jo borttage Værgeraadsforsorgens odieuse Karakter og gøre denne Institution mere folkelig og populær. Jeg er her ganske i Modstrid med den ærede foregaaende Taler og beklager meget, at den højtærede Minister har fulgt den Betragtning, som blev anlagt af denne. Det formilder mig ikke, at Ministeren nærmest gør Undskyldning i sin Fremsettelsestale, idet han siger, at Kommissionens Mening er tydelig og klar og ogsaa god, og at Kommissionen derfor gik den i og for sig naturlige Vej at foreslaa det odieuse fjernet. Hvad ønsker man egentlig mere? Den højtærede Minister forbeholder sig af Hensyn til det formentlige Snæversyn enkelte Steder i en Overgangstid at vente med den tydelige, klare, gode og naturlige Ordning. Jeg er af Hensyn til Børnene og den sunde Fornuft ikke i Stand til paa Forhaand at gøre Bornetheden den Indrømmelse at ødelægge den grundlæggende Ordning, vi nu skulde træffe, og jeg vil derfor holde paa Kommissionens Forslag, selv om jeg anerkender det Nik til det rationelle, som ligger i Regeringsforslagets Regel i § 4 om, at Tilsynet med Kommu-